

La corda

Idiom: Gherdëina
Meludia: Martin Runggaldier
Paroles: Nicole Mussner

Cialan su a chësc ciel brum,
cialan su a chëla montes autes.
Ntëur nëus via la natura nes chërda,
nes tira ite te sé nstëssa,
deventon nsci pert de ëila...

L vënt porta nosc pensieres dalonc,
te uni paesc dl mond
y a nëus nes ruva i pensieres di autri,
sentei nce ëi adum, nzaul sun chësc mond,
se dajan la man.

Duc adum te na armunia,
adum te pesc y amor.
Tl chiet de chësc gran mister dla vita,
te chësc cërtil de cumpanies senzieres,
se sentian na cossa sëula.

La persona ie de natura ora zeche de bon,
zeche de vëira o na speranza zënza fonz?
Speré o crëier, no vester segures che la ie nscila...

Duc adum pona n di se dajerà la man nce zënza se udëi!
I pensieres de duc canc deventerà na corda longia
che crësc uni di for plu y plu.